

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 30. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu Slovenskej republiky – Slovensko) – HYDINA SK s.r.o. v. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Věc C-186/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Správní spolupráce a boj proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) – Nařízení (EU) č. 904/2010 – Články 10 až 12 – Výměna informací – Daňová kontrola – Lhůty – Přerušování daňové kontroly v případě výměny informací – Překročení lhůty stanovené pro sdělení informací – Dopad na zákonnost přerušování daňové kontroly“)

(2021/C 481/17)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: HYDINA SK s.r.o.

Žalovaný: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Výrok

Článek 10 nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty vykládán ve světle bodu 25 odůvodnění tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že nestanoví lhůty, jejichž překročení může mít dopad na zákonnost přerušování daňové kontroly stanoveného právem dožadujícího členského státu do doby, než mu dožádaný členský stát sdělí informace požadované v rámci mechanismu správní spolupráce zavedeného tímto nařízením.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 222, 6.7.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 30. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep – Nizozemsko) – K v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Věc C-285/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 65 odst. 2 a 5 – Oblast působnosti – Zcela nezaměstnaný pracovník – Dávky v nezaměstnanosti – Pracovník, který má bydliště a vykonává zaměstnání v příslušném členském státě – Přemístění bydliště do jiného členského státu – Osoba, která před tím, než se stala zcela nezaměstnanou, fakticky nevykonávala zaměstnání v příslušném členském státě – Osoba v pracovní neschopnosti z důvodu nemoci a pobírající z tohoto titulu dávky v nemoci vyplácené příslušným členským státě – Výkon zaměstnání – Srovnatelné právní postavení“)

(2021/C 481/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobce: K

Žalovaný: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Výrok

- 1) Článek 65 odst. 2 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na situaci, kdy dotyčná osoba před tím, než se stala zcela nezaměstnanou, měla bydliště v jiném členském státě, než je příslušný členský stát, a fakticky nevykonávala zaměstnání, ale byla v pracovní neschopnosti z důvodu nemoci, a z tohoto důvodu pobírala dávky v nemoci vyplácené příslušným členským státem, ovšem za podmínky, že pobírání takových dávek je podle vnitrostátního práva příslušného členského státu rovnocenné výkonu zaměstnání.
- 2) Článek 65 odst. 2 a 5 nařízení č. 883/2004, ve znění nařízení č. 465/2012, musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely použití tohoto ustanovení není namístě přihlížet k důvodům, zejména rodinným, z nichž dotyčná osoba přemístila své bydliště do jiného než příslušného členského státu.

(¹) Úř. věst. C 313, 21.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 30. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Commerzbank AG v. E.O.

(Věc C-296/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Občanské a obchodní věci – Luganská úmluva II – Článek 15 odst. 1 písm. c) – Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv – Přenesení bydliště spotřebitele do jiného státu vázaného Úmluvou“)

(2021/C 481/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Commerzbank AG

Žalovaný: E.O.

Výrok

Článek 15 odst. 1 písm. c) Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsané dne 30. října 2007, jejíž uzavření bylo schváleno jménem Evropského Společenství rozhodnutím Rady 2009/430/ES ze dne 27. listopadu 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení určuje příslušnost v případě, kdy profesionál nebo podnikatel a spotřebitel, kteří jsou stranami spotřebitelské smlouvy, měli ke dni uzavření této smlouvy sídlo nebo bydliště v téže státě vázaném touto úmluvou a kdy se mezinárodní prvek právního vztahu objevil až po uzavření uvedené smlouvy, a to z důvodu pozdějšího přenesení bydliště spotřebitele do jiného státu vázaného uvedenou úmluvou.

(¹) Úř. věst. C 348, 19.10.2020.